

altsaa Forsamlingen hvert Aar under sit ordentlige Møde foretage Valg af 3 ikke-faste Raadsmedlemmer for en Periode, der begynder umiddelbart efter deres Valg, og afsluttes den Dag Forsamlingen maatte foretage nye Valg 3 Aar efter. Dette medførte endvidere, at de Stater, der var Medlemmer af Raadet, og som forrige Aar blev valgt for Kalenderaaret 1926, maatte renoncere paa Resten af deres Funktionstid. Naar et ikke-fast Medlem ophører at være Medlem af Raadet før Udløbet af dets Mandat, vil den paagældende Stat være at erstatte gennem et særskilt Tillægsvalg ved det Møde i Forsamlingen, som nærmest følger efter den indtraadte Vakance. Det saaledes valgte nye Medlem træder ind i den afgaaedes Mandat paa den Maade, at den nyvalgte Mandat afsluttes paa det Tidspunkt, hvor det udtraadte Medlems Mandat vilde være udløbet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Genvalg er Hovedreglen den, at et Medlem, der, efter at dets Mandat er udløbet, udtræder af Raadet, ikke kan genvælges i den nærmeste 3-Aars Periode. Det kan dog ske, hvis paa det Tidspunkt, Mandatet udløber, eller i Løbet af Mandatperioden Forsamlingen med $\frac{2}{3}$ Majoritet — blanke Stemmesedler skulde heri ikke medregnes — i Forvejen har erklæret den paagældende for genvælgelig. Forsamlingen tager Bestemmelse særskilt om hvert Forslag om Udpegning af genvælgelige Medlemmer, og dette skal ske ved hemmelig Afstemning. For at Spørgsmaalet om et Medlems Udpegning til Genvælgelighed skal kunne komme til at foreligge for Forsamlingen, vil det Medlem, der ønsker Genvælgelighed, skriftlig have at henvende sig til Forsamlingens Præsident senest Dagen før Valget, og denne Anmodning fra den paagældende Stat forelægges Forsamlingen, uden at denne Sag henvises til noget Udvalg og uden Debat. Under Udvalgets Forhandlinger diskuteredes det, hvorvidt det vilde være ønskeligt, at ikke alene det paagældende Land selv, men ogsaa et vist Antal andre Lande kunde fremsætte et Lands Kan-

didatur til Genvælgelighed. Man kom imidlertid til det Resultat, at det formentlig bedst stemte med Princippet om Valgets Hemmelighed, at kun Staten selv kunde fremsætte Anmodning om Genvælgelighed. En modsat Regel kunde ogsaa let føre til, ikke alene at Valget i alle Tilfælde kun delvis blev hemmeligt, men ogsaa muliggøre Underhaandsintriger og Kulisseaftaler, som det var ønskeligt at undgaa. Medens der efter det nu vedtagne Reglement ikke er nogen Grænse for, hvor stort et Antal Medlemmer Forsamlingen i Princippet kan udpege som genvælgelige, kan kun 3 blive valgt som genvælgelige, og der er paa den anden Side ingensomhelst Forpligtelse for Forsamlingen til overhovedet at udpege nogen Stat som genvælgelig. Under almindelige Forhold, d. v. s. bortset fra det første Aar, vil Forsamlingens Udpegning af genvælgelige Medlemmer gaa forud for Valget. I Aar foregik i Henhold til Resolutionens Overgangsbestemmelser Valget paa anden Maade, idet det eneste Land, der havde fremsat Anmodning om Genvælgelighed, nemlig Polen, først blev udpeget, efter at Valget havde fundet Sted.

I Studiekommisionens Beretning af 17. Maj 1926 i Artikel 3 fandtes der et Forslag til en Bestemmelse, hvorefter Forsamlingen var i Stand til til enhver Tid at foretage en Kassation af de løbende Raadsmandater. Denne Bestemmelse sagdes i høj Grad at være faldet Spanien og vistnok ogsaa Polen for Brystet, og Studiekommisionen havde derfor i sit paafølgende Møde, der fandt Sted umiddelbart forinden Forsamlingens Sammentræden, strøget denne Artikel af sit Forslag. Naar Studiekommisionen var gaaet med hertil, var det ikke alene for at vise sig imødekommende overfor de foranævnte Lande, men ogsaa fordi man var af den Formening, at der var mindre Grund til at fastholde denne Bestemmelse, efter at den Ændring til Pagtens Artikel 4, som vedtoges af Forsamlingen i 1921, nu var traadt i Kraft. Til ganske det samme Resultat vil dog Anvendelsen af disse to Principper ikke føre, da Fremgangsmaaden efter Artikel 4